

отъ каменаря, че се отнасялъ съ него добре. Единъ день той се обърналъ къмъ Бога съ следната молба: Господи, този каменарь ми прави голѣми услуги, добъръ е и честенъ човѣкъ, но много беденъ; отъ сутринъ до вечеръ работи, едва изкарва хлѣба си. Помогни, моля Ти се, да забогатѣе малко, и той да поживѣе като всички хора. Като се помолилъ три пѣти за него, най-после дошълъ единъ ангелъ и му казалъ: Желанието ти да се измѣни съдбата на каменаря е добро, но този човѣкъ не е готовъ още за друго положение. Ако му се даде богатство, той ще се развали. — Азъ пѣкъ мисля, че ако забогатѣе, той ще стане по-добъръ. — Да бжде споредъ желанието ти! Иди да кажешъ на каменаря, че на еди-кое си мѣсто е заровено голѣмо богатство. Нека го разрови и разполага съ него, както намѣри за добре. Светията отишълъ при каменаря и му разправилъ всичко, каквото ангелътъ казалъ. Каменарътъ взелъ богатството и веднага си направилъ хубава, голѣма кѣща въ Александрия. Започналъ да живѣе богато, разкошно, и въ скоро време станалъ известенъ въ цѣлата околностъ. Следъ това го направили пръвъ везиръ. Когато светията слизалъ въ града, каменарътъ не го посрѣщалъ вече, защото билъ заетъ съ други работи. Единъ день светията го посетилъ въ дома му, но каменарътъ го погледналъ и далъ видъ, че не го познава. — Не ме ли познавашъ? — Не те познавамъ. Върви си по пѣтя. Азъ нѣмамъ работа съ такива, като тебе. Светията тръгналъ по пѣтя си, но доста загриженъ, защото видѣлъ, че работата отивала зле. На пѣтя го срещналъ ангелътъ, който помогналъ да се по-добри положението на каменаря, и му казалъ: Видѣ ли сега, какво направи? Разбра ли, че този човѣкъ не бѣше готовъ още за по-добри условия? Следъ това ангелътъ го хваналъ за врата, нало-